

न्ते इत्याद्यर्थे । “दृष्टे साऽपार्था चेन्नैकान्ततोऽत्यन्ततो
ऽभावात्”-सां०का० । तत्र भवः उज् । ऐकान्तिक एका-
न्तमवे त्वि० स्त्रियां ङीप् । “ऐकान्तिकी हरेर्भक्तिरुपा-
तायैव कल्पते”-पुरा० । एक एवान्तः स्वभावो यस्य । एक-
रूपताप्राप्ते त्वि० । “विबोक्तैकान्तभूतानि भूतान्यादौ
प्रजापतिः । स्त्रियं चक्रे खदे हार्जं यया पुंसां मतिर्ह-
ता” भाग० ६, १८, २२ ।

एकान्तत्यागवान् पु० वस्तुनः एकान्तता एकस्वरूपता
अस्तीत्यादिष्वन्वयरूपता तस्य त्यागप्रतिपादकोवाद् ।
अर्हं द्विशेषोक्तवादभेदे । सव वादः अर्हच्छब्दे स्याद्वाद
प्रकरणे ३८६ प्र० दर्शितः ।

एकान्तदुःखमा स्त्री दुष्टा समा वर्षादुःखमा सुखमा० पत्वम्
एकान्तं दुःखमा २त० । बौद्धकल्पिते कालभेदे हेमच० ।
यथा “कालो द्विविधोऽवसर्पिण्युत्सर्पिणीषु भेदतः ।
सागरकोटिकोटिनां विंशत्या स समाप्यते । अवसर्पिण्यां
षडरा उत्सर्पिण्यां त एव विपरीताः । एवं द्वादश-
भिरैर्विवर्तते कालचक्रमिदम् । तत्रैकान्तसुखमारचतस्रः
कोटिकोटयः । सागराणां सुखमा तु तिस्रस्तुकोटिकोटयः ।
सुखमदुःखमाने द्वे दुःखमसुखमा पुनः । सैका सहस्रै-
र्वर्षाणां द्विचत्वारिंशतोनिता । अथ दुःखमैकविंशतिरब्द-
सहस्राणि तावती तु स्यात् । एकान्तदुःखमापि ह्येतत्-
संख्याः परेऽपि विपरीताः । प्रथमारचये मर्त्यास्त्रिद्व्येक-
पत्यजीविताः । त्रिद्व्येकगव्युच्छ्राया स्त्रिद्व्येकदिनभो-
जनाः । कल्पद्रुमफलसंष्टासप्तत्ये त्वरके नराः । पूर्व
कोट्यायुषः पञ्चधनुःशतसमुच्छ्रयाः । पञ्चमे तु वर्ष-
शतायुषः सप्तकरोच्छ्रयाः । षष्ठे पुनः षोडशाब्दायुषो-
हस्तसमुच्छ्रयाः एकान्तदुःखप्रचिता उत्सर्पिण्यामपी-
दृशाः । पञ्चाशदुच्छ्रयां विज्ञेया अरेषु किल षट्सपि” ।

एकान्तर त्वि० एकमन्तरं व्यवधानम् । १ एकव्यवधाने “एका-
न्तरे त्वानुलोवाद्भवोऽप्यौ तथा स्मृतौ” मनुः । वहु० ।
२ एकान्तरवर्तिनि त्वि० । “एकान्तरासु जातानां धर्म्यं
विद्यादिमं विधिम्” मनुः । एकदिनव्यवधानेन भोजनरूपे
३ व्रतभेदे न० एकदिनव्यवधानेन जायमाने ४ चरभेदे पु० ।

एकान्तमुपमा सुष्ठु समा वर्षः सुखमा सुखमादि० पत्वम् २त० ।
बौद्धमतसिद्धे कालभेदे एकान्तदुःखमाशब्दे विवृतिः ।

एकान्तिन् त्वि० एकान्तमस्यस्य इति स्त्रियां ङीप् । १ अति-
शययुक्ते एकान्तः एकस्वरूपः उपास्यत्वेनास्यस्य इति ।
स्त्रियां ङीप् । २ भगवद्भक्तविशेषे त्वि० । “एकान्तेना-

समोविष्णु येन्मादेवं परायणः । तस्मादेकान्तिनः प्रोक्ता-
स्तद्भागवतचेतसः” गरुडपु० १३१ ।

एकान्त त्वि० एककालमेवान्तं भक्ष्यं यत् । १ एककालि-
कभक्षणे एकभक्तरूपे व्रते कर्म० । २ एकमात्रभक्ष्ये अन्ते
न० । “जज्जे” यथाज्ञमन्त्रायादेकान्तमय वा पुनः ।
एन्ताकं श्रुरणञ्चैव श्रुकशिम्बीञ्च वर्जयेत्” काशी० ।
“भक्ष्येण वत्तं येन्नित्यं नैकादादी भवेत् व्रती” मनुः ।
“क्रोत्वा लब्ध्वा प्राप्य गृहमेकाक्षमलवणमेकरात्रं तिरात्रं
वा भोक्तव्यमिति” शु०त० स्मृतिः । एकस्मिन् स्थाने पच-
नीयमन्नं यस्य । अविभक्ते भ्रात्रादौ “एकान्तवर्तिनाञ्चैव
एकोदिष्टं न पावणम्” । एकपाकेन वसतां पितृदेवद्विजा-
र्जनम् । एकं भवेद्भिभक्तानां तदेव स्यात् गृहेगृहे”-गृह०

एकायन त्वि० एकमयनं विषयोऽवलम्बनं वा यस्य । १ विषया-
न्तरव्यापृष्टचित्ते एकाग्रमनस्ते २ एकावलम्बने च ।
“तानि वा एतानि संकल्पैकायनानि संकल्पप्रतिष्ठितानि”
छा० उ० । एकमयनमवलम्बनीयं यस्य । ३ एकावलम्बनीये
त्वि० । “एवमेकायनं धर्ममाहुर्वेदेविदो जनाः” भा० शा०
७८७२ श्लो० । एकस्यायनं गतिर्यत् । ४ एकमात्र-
गमनयोग्ये त्वि० “आतरं भीमसेनन्तं विज्ञाय हनुमान्
कपिः । दिवङ्गमं करोषाथ सर्गं भीमस्य कारणात् ।
अनेन हि पथा सा वै गच्छेदिति विचार्य सः । आस्त
एकायने मार्गे कदलीखण्डसिण्डुते । भ्रातृभीमस्य रक्षा-
र्थम्” भा० व० १४६ अ० । कर्म० । ५ एकस्थाने न० ।
“यः स्यादेकायने लीनस्तूर्णी किञ्चिदचिन्तयन्” भा०
अनु० ५३२ श्लो० ।

एकार्थं पु० एकः अर्थः प्रयोजनमभिधेयम् पदार्थो वा ।
एकस्मिन् प्रयोजने २ अभिधेये ३ पदार्थे च । “वर्णाः पदं
प्रयोगार्हानन्वितैकार्थबोधकाः” सा० द० । बह्व० ।
४ एकाभिधेये शब्दभेदे एकार्थश्च एकशक्त्योपस्थापितार्थकः ।
५ एकप्रयोजनयुक्ते त्वि० । अभूततद्भावे चिन्तन-पञ्ज् ।
एकार्थीभाव अनेकार्थानामेकार्थताप्राप्तौ पु० “समासे
खलु भिन्नैव शक्तिः पङ्कजशब्दयत् । बहूनां वृत्तिधर्माणां
वचनरेव साधने । स्यान्महत् गौरवं तस्मादेकार्थीभाव
आश्रितः” इति भर्तृहरिः । कर्त्तरि क्त । एकार्थीभूत
परस्परमन्विते एकस्मिन् विशिष्टार्थे च “एकार्थमनेक-
शब्दं वाक्यम्” निरु० । वै० मते वाक्येऽपि शक्तिः अखण्ड-
वाक्यस्फोटस्यैव वाचकत्वात् “पदे न वर्णाविद्यान्ते वर्णेष्वव-
यवा न च । वाक्यात् पदानामत्यन्तं प्रविशेको न कश्चन ।